

KARADŽIĆEV KAMION I MARTIĆEVA PRIKOLICA

Vršnja u krug vodi do startne pozicije i na tom putu Karadžićev kamion vuče Martićevu prikolicu. Dokle će stići ovisi o uvjetima vožnje, a cesta se bez sumnje, proteže od Drine do Jadrana

Stranica 2.

CRNO-BIJELO U KOLORU

PRIKLADNA DJECA I NEPRIKLADNI ODRASLI

Mediji kudikamo više prostora daju politiziranju Festivala negoli samom Festivalu, jasno pokazujući što ih u svemu najviše zanima. Naruku im ide i lokalna vladajuća politika dopuštajući sebi da bude uvučena u utakmicu iz koje se nužno izlazi kratkih rukava

Stranica 2.

SIBENIK

GLASILO ŽUPANIJE ŠIBENIČKO-KNINSKOG KANTONA

GOD. XXXII.
BROJ 1597

IZDAVAČ: INFORMATIVNI CENTAR
Šibenik, 6. kolovoza 1994.

CIJENA
1,50 KUNA

KRKOM UZVODNO, NA GOSPU OD ANĐELA

VISOVAC, STOŽER VJERE, DUHA I HRVATSTVA

Narod iz Rupa, Dubravica, Miličevaca, Trbounja... oduvijek dolazi na Visovac 2. kolovoza, na blagdan Gospe od Anđela. Treba se isporučiti, zatražiti oprost — i dalje živjeti, olakšan. Treba prijeći zelenu vodu, upiti što više zelenila i poučen propovijedni — razmišljati. O samome sebi, čudesnom magnetizmu Visovca i ljudima koji ga pohode. Kojemu su oni stožer, i otok njima

Stranica 8.

BRIGADIR RAHIM ADEMI,
ZAMJENIK ZAPOVJEDNIKA
ZBORNOG PODRUČJA SPLIT

ŠIBENSKI SU TOPNICI NAJBOLJI U HRVATSKOJ

Sretan sam i ponosan što sam od samih početaka stvaranja topničkih jedinica 113. brigade HV bio tu. Počeli su bili teški, ali iz dana u dan smo jacali. Mi danas imamo jaku, modernu i obučenu vojsku. Spremnu za borbenu djelovanja, ako zatreba. Prošao sam bojišta od Šibenika, Gospića, Karlovca, preko zone odgovornosti Zagreb do Osljeka. I tamo imamo dobre topnike, ali moram kazati da su šibenski topnici najbolji u Hrvatskoj. Svoju sposobnost i hrabrost pokazali su kako u obrani Šibenika, tako i na južnom bojištu, oslobođenju Miljevaca, te u akciji „Maslenica“

Stranica 3.

OD PRIMOŠTENA DO BRODARICE

SEZONA BEZ VELIKIH GUŽVI

Mjesta na primostenkim plažama ima. Ima mjesta i u hotelu „Zora Slava“, jedinom što na potезу od Zadra do Splita ove sezone prima goste. Još je 50 posto kapaciteta slobodno. I u privatnom smještaju imadaleko više praznih negoli punih postelja. Više smo nego zadovoljni, kažu u marinu „Kremik“. Nisu očekivali čuda od ove turističke sezone. Ona će biti kvalitetna osnova zapremanje naredne sezone

U ŽARIŠTU

KARADŽIĆEV KAMION I MARTIĆEVA PRIKOLICA

Medijska snaga prikazivanja pojedinih događaja, sporazuma, deklaracija i rezolucija, često nadjačava i zasjenjuje realno stanje na terenu. Naravno, taj je teren pitanje oslobođenja okupiranih područja i povratka prognanika. Da se razumijemo, ne radi se o medijskoj snazi koja je samo sebi svrha, niti o takvoj medijskoj propagandi. Ta medijska snaga je zapravo izrasla iz nas kao kombinacija između silne želje i nestreljivosti. To je situacija u kojoj čitatelji, odnosno gledatelji i slušatelji jednako, a često i jače proživljavaju medijske teme oko oslobođenja okupiranih dijelova Hrvatske i povratku u njih.

Najbolji primjer takvog stanja je zagrebački sporazum. Svaki takav sporazum je zapravo skup sročenih želja i zahtjeva suprotstavljenih strana. Što su suprotnosti između potpisnika sporazuma veće, to su formulacije tih zahtjeva općenitije, a time i dalje od realne mogućnosti ostvarenja. Tako su ustvari ti sporazumi unaprijed osudeni na smrt, oni su mrtvi prije nego se rode, a mi se često naivno čudimo kako ti papiri nisu dali rezultate. Ako se tomu doda činjenica da je za oživotvorene tih sporazuma i rezolucija određen UNPROFOR, onda bi bilo pravo čudo da se nešto realizira.

Kada se na trenutak apstrahiraju sve te odredbe sporazuma, deklaracija i rezolucija i pogleda realno stanje na terenu, onda se dobije gorka, ali stvarna slika stanja. To stanje na terenu je isključivo određeno oružanim putem i predstavlja crtu do koje su okupatori stigli u svome divljačkom pohodu, odnosno tamo dokle je naša vojska stigla u oslobadanju okupiranoga, sjetimo se samo dubrovačkog područja, Miljevac, Maslenice ...

Ovo nikako ne znači da je nastavak rata jedini način oslobadanja i reintegracije okupiranih područja, nego da dosadašnji stupanj odlučnosti i energičnosti svjetskih čimbenika i mirovnih snaga, nisu bili ni izdaleka dostatni za ostvarenje zadataka iz potpisanih dokumenata.

Inicijativa da se posebno angažiraju saborski zastupnici iz onih županija koje su dijelom okupirane može imati dvojako značenje. Ako se shvati kao izvorna snaga onih koji su i sami prognanici i u Saboru ih zastupaju, a ostali dijele njihovo mišljenje i podržavaju ih, onda je to prilog jedinstvu Sabora oko ključnih pitanja i kao takvo dobra inicijativa. Ne bi bilo razloga za pominjati da ova inicijativa može imati i drukčiji konotaciju, da već takvih prizvuka nije bilo, pogotovo iz regionalističkih kruševa. Ne bi naime bilo dobro da se u našem Viskom domu pojave i šavovi po stupnju ugroženosti, pa da svaka regija ili područje ima različiti stav o ovome pitanju koje je jednako egzistencijalno za čitavu Hrvatsku, naravno i onu iseljenu.

Prema onome što se ovih dana može čuti s Palama i iz Knina, Karadžić i Martić će tražiti na temelju "prava naroda na samoopredjeljenje" konfederaciju svojih "država" s ostalom Jugoslavijom i u tome imati podršku Rusije i svih onih kojima je jugo-koncepcija na srcu. Druga je stvar što bi to u stvari bila realizacija projekta velika Srbija u najbrutalnijem smislu i ozakonjenje ratnog plijena.

Svjesni da Knin nema velike šanse, po svaku cijenu će ga šlepati s Palama u paketu. Najavljeni referendum bi trebao biti rukavica "demokracije" na ruci razbojnika što su pobili i rastjerili stotine tisuća Hrvata i Muslimana. Karadžićeva taktika "oko brda do cilja" je ponovno aktualna, samo je pitanje smjera dokle će stići. Dvije su stvari sigurne u toj putanji, vrtnja u krug vodi do startne pozicije i na tom putu Karadžićev kamion vuće Martićevu prikolicu. Dokle će stići ovisi o uvjetima vožnje, a cesta se, bez sumnje, proteže od Drine do Jadrana.

Ivan BURIĆ

PRIKLADNA DJECA I NEPRIKLADNI

CRNO-BIJELO U KOLORU

ODRASLI

Vruća zbivanja oko ovogodišnjeg Međunarodnog dječjeg festivala još jednom su nam zorno pokazala kakav nam je mentalni sklop. Kao prvo, izgleda da nas puno više zanima tko je otvorio Festival od samog Festivala. Teško je pobjeći dojmu da je Festival djeteta za većinu Šibenčana postao, ispravite me ako grijesam, nešto poput godišnjeg doba. Svi znamo kada počinje, koliko traje, pitamo se hoće li biti vrometa, znamo da će se po starom dijelu grada izvjesiti zastavice. Međutim, znamo li, budimo iskreni prema sebi, barem na prste jedne ruke nabrojiti što se odvijalo na ovogodišnjem Festivalu? To je već teži slučaj. Očito Festival zanima lude koji na tomu profesionalno rade, pa onda one koji daju novce, pa onda još ponekoga i tu se priča negdje završava. Ostali Festival doživljavaju po svečanom otvaranju, vrometu i sl. Nažalost, o ovome teško da smo spremni razgovarati. Istodobno, mediji kudikamo više prostora daju politiziranju Festivala negoli samom Festivalu, jasno pokazujući što ih u svemu najviše zanima. Naruku im ide i lokalna vladajuća politika dopuštajući sebi da bude uvučena u utakmicu iz koje se nužno izlazi kratkih rukava.

U demokraciji je svako pitanje legitimno, pa je takav slučaj i s "vrućim" pitanjem gradskog vijećnika Vinka Vučenovića: "Zašto Međunarodni dječji festival u Šibeniku nije moglo otvoriti djetete nego od naših palih branitelja, predstavnika HV ili MUP-a, nego Luka Čanković?". Međutim, to ne znači da je šibenski festival otvorilo "neprikladno dijete" što se trpa lokalnom HDZ-u kao njegovo mišljenje. Niti to znači da zbog pitanja moraju slijediti sankcije bilo koje vrste. Pa valjda je u Šibeniku svako dijete

prikladno! Festival djeteta može otvoriti bilo koje šibensko dijete. No, zar je nelegitimno tražiti da Festival otvori dijete nekog od pogulinjih branitelja (koji su u krajnjem omogućili održavanje Festivala u Šibeniku)? Što bi se dogodilo da je Festival otvorilo dijete, po ocu Hrvat, komu su na sreću oba roditelja živi? Višnji Vučenović bi radi dosljednosti morao postaviti isto pitanje.

Moramo se naučiti da politiku ne petljamo tamo gdje joj nije mjesto. Djeca nikada ne mogu biti odgovorna za poteze odraslih, što odrasli ni u kojem slučaju ne oslobada odgovornosti.

Najgore je što bi netko neupućen mogao zaključiti kako u Šibeniku ima "neprikladne djece". Na to se mora jasno reagirati, poglavito što je priča otišla korak dalje. Tako je Danku Plevniku, kolumnistu "Slobodne Dalmacije", "sporno" otvaranje MDF-a poslužilo kao motiv za izvlačenje čudnih upozorenja i zaključaka, pa poziva "HDZ kao vodeću stranku da povedu akciju protiv 'svesrske' paranoje u hrvatskom društvu." Na stranu što je Rašković unio psihijatrijsku terminologiju u politiku i što je prvi započeo govoriti o "svesrskoj paranoji", ali ne može se od sutjuti da Plevnik "sporno" otvaranje Festivala povezuje sa "svesrskom" paranojom. To je izvan pameti! Na taj se način podmeće "kukavičje jaje". Stoga bi bilo poželjno da o tomu javno prozbori i lokalna politika (pozicija i opozicija).

U protivnom, i sama pomisao da prema Srbinima u Šibeniku vlada, kako Plevnik podmeće, "paranoja" baca nepravednu ljagu na Šibenik.

Ivica POLJIČAK

"LUKA" I GRAD DOGOVORILI SE OKO RADOVA NA GATU "VRULJE"

DO IDUĆE GODINE - TRAJEKTNOM PRISTANIŠTE NA VRULJAMA

Nakon kraćeg prekida na demontaži i premeštanju velikog skladišta "Luke" na gatu Vrulje, Upravni odbor "Luke" i čelnstvo grada Šibenika dogovorili su se oko daljnjih radova na mjestu predviđenom za trajektno pristanište. Kako nas je izvestio Darko Šare, član Upravnog odbora i zamjenik direktora "Luke", dogovoren je da investitor svih radova na gatu Vrulje mora biti "Luke". Također, grad i Županija će do 1995. godine ishodovati za izgradnju novoga skladišta na Rogaču kredit za objekte oštećene u ratu. S obzirom na to da u budućnosti šibenska "Luke" može očekivati smanjeni opseg poslova, to će skladište površine 5 tisuća četvornih metara biti dovoljno prostrano za sve lučke potrebe. Kredit će, prema dogovoru, otplačivati "Luke", te će dogodine na gatu Vrulje trajekti pristajati na urednom vezu i pod uvjetima koje trajektna pristaništa zahtijevaju. Kako se očekuje, ovi dani će na temelju ovoga dogovora između "Luke" i grada biti potpisani ugovor.

B.P.

KRONIKA

Prema podacima Županijske turističke zajednice, na šibenskom području trenutačno boravi oko 2700 gostiju. Više od 80 posto je stranaca. Najviše gostiju odmara se u Murteru i na Kornatima, oko 1300, a potom slijedi Primošten sa 630 gostiju. Manji broj turista boravi i u privatnom smještaju u gotovo svim mjestima šibenske rivijere.

Na utemeljivačkoj sjednici Upovravnog odbora dioničkog društva Tvornice lakovitih metala za predsjednika Odbora izabran je diplomirani ekonomist Željko Kardum a za njegovog zamjenika Jozo Topić. Do izbora novog direktora na mjesto vršitelja dužnosti, imenovan je dosadašnji direktor Zdravko Petković. Iduća sjednica Upravnog odbora, na kojoj će biti imenovan novi direktor poduzeća, bit će održana nakon registracije poduzeća u Splitu.

U crkvi Gospe vanki Grada održan je koncert pod nazivom GLAZBA STARIH MAJSTORA. Na programu su, između ostalih, bila djela Bacha, pergolesija, Hendsa i Mozarta. Šibenčanima su glazbu starih majstora predstavili sestra Nikolina Bilić na orguljama, profesori šibenske Glazbene škole Vanja Bošnjak na violončelu i Mihajlo Bošnjak na trombonu dok je na violinu, kao gost iz Austrije, nastupio profesor BERNARD ROTENBUHNER.

Saborski zastupnik Ante Dželalija uputio je prosjedno pismo Hrvatu Šarinu, koordinatoru za odnose s UNPROFOR-m u vezi s iznajmljivanjem autokampa u Primoštenu kanadskom bataljunu UNPROFOR-a. U pismu ga obavještava da je UNPROFOR u tom autokampu podigao utvrdu s bodljikavom žicom i mitralješkim gnijezdima, te da su izvjesili kanadsku zastavu ali ne i hrvatsku. Ante Dželalija traži od Hrvata Šarinu da ga se obavijesti o tomu toku je dio dopuštenje da se UNPROFOR-om iznajmi primoštenski autokamp.

U akciji dobrovoljnog darivanja krv je provedeno u Vodicama prikupljeno je 19 doza dragocjene krvne plazme. Organizator akcije je Crveni križ Šibenik i klub Dobrovoljnih davalaca krv - Vodice. Toj humanoj akciji koja se redovito, jedanput mjesечно, organizira u Vodicama, odavalo se tridesetak osoba, što je po riječima organizatora veliki uspjeh.

Od 1. kolovoza Jadranska banka Šibenik počela je isplaćivati staru deviznu štednju samo onim građanima koji na to imaju zakonsko pravo. To su: obitelji ranjenih i poginulih hrvatskih branitelja, prognanici koji trebaju pomoći pri povratku u svoje domove te socijalno ugrožene osobe. Osnovni je razlog zbog kojeg se Jadranska banka odlučila na takav poslovni potez veliko kašnjenje države u nadoknadivanju novca isplaćenog štedilama te očuvanju likvidnosti banke. Jadranska banka, međutim, i dalje će odobravati isplati stare štednje bolesnicima, kojima su devize potrebne za nabavku lijekova.

Nakon što se u pondjeljak (1. kolovoza) dogodio incident na prograničnom punktu na cesti Pirovac - Stankovići kada su vozila UNPROFOR-a silom prešla s benkovачke strane i pri tome zamašili ozljedila tri žene, u utorku su taj prijevoz obišli Mato Šimić, predsjednik Zajednice prognanika Hrvatske te Ante Jerković i Roko Periša, predsjednici i tajnik Zajednice prognanika Županije Šibenske. Prognanicima koji blokiraju prolaz vozila UNPROFOR-a, uručeni su paketi s hranom i higijenskim potrepštinama a u razgovoru je iskazana volja da se blokada na cesti Pirovac - Stankovići provodi i dalje.

14 osoba smrtno je stradalo na šibenskim prometnicama u prvoj polovici ove godine što je jednako broju smrtno stradalih tijekom cijele protekle godine. Taj zabrinjavajući podatak iznosi je Nikola Vučošić načelnik Policijske uprave Šibenik na održanoj konferenciji za novinarima o radu šibenske Policijske uprave u prvih 6 mjeseci ove godine. Zbog toga velikog broja smrtno stradalih u prometnim udesima pojačat će se kontrola na prometnicima. U otkrivanju krivičnih djela šibenska je policija u prvih 6 mjeseci 94. bila uspješnija nego u istom razdoblju lani. Od oko 1500 evideniranih krivičnih djela ostalo je nerazjašnjeno 550. Zabilježena su i tri slučaja silovanja te četiri ubojstva. Neznatno se povećao broj slučajeva teških krađa i pravala dok je broj otkrivenih krivičnih djela proizvodnje i prodaje narkotika na razini prešlogodišnjeg.

Pripremila: S. GRUBIĆ

BRIGADIR RAHIM ADEMI, ZAMJENIK ZAPOVJEDNIKA ZBORNOG PODRUČJA SPLIT

Šibenski su topnici najbolji u Hrvatskoj

Malo tko u Županiji šibenskoj, a i šire, nije čuo za Rahima Ademija, danas brigadira i zamjenika zapovjednika Zbornog područja Split. U redove Hrvatske vojske, tada garde, uključio se u srpnju 1991. godine, zahvaljujući suradnji s današnjim doministrom obrane RH, a tadašnjim predsjednikom Izvršnog vijeća općine Šibenik Josipom Jurassom, i suradnji s Branimirom Petričevićem iz Sinja, koji je tada bio načelnik Odsjeka narodne obrane općine Sinj, kaže nam Ademi.

● Od vas je u Šibeniku stvoreno legendu. Brojni govore da nije bilo vas, vaših topova i topnika da bi stvari možda lile drugim tokom. Što vi kažete?

— Ne znam, jesam li legenda. Ja sam dao koliko sam mogao uz pomoć drugih boraca i vojnika. Pojedinac ne može napraviti ništa...

● O vama kruži priča da ste toliko precizan topnik da čak možete pogoditi u čašu!

— Ha ... tu ima malo istine. To najbolje znaju moji kolege, a i neprijatelj.

● Škrli ste na rječima. Ne volite pričati o sebi?

— Ne, neka o tomu govore drugi. Ja bih radio o šibenskim topnicima.

● U redu. Podsjetite se prvih dana stvaranja topničkih jedinica ovdje.

— Nakon osnivanja šibenske brigade u lipnju 1991. godine, krenulo se na osvajanje prvih vojarni u Šibeniku. Tako se uspjelo zaplijeniti veliki broj topničkog oružja i moglo se tada početi s formiranjem prvih topničkih postrojbi. Krajem srpnja 1991. godine 113. brigada dobila je i prva četiri minobacača, koja su dopremljena iz Zagreba (bez ciljničkih sprava) i 120 mina. Ciljničke naprave su ilegalno pribavljene iz skladišta tadašnje Teritorijalne obrane. Iza toga u hotelu "Raduča" u Primoštenu oformljena je prva minobacačka jedinica 120 mm. Pristupilo se potom intenzivnoj izobrazbi i pripremama za izvršenje borbenih zadaća.

Značaj osvajanja vojarni

● Sve se odigravalo vrlo brzo. Koliko su tada topnici bili spremni uspješno djelovati?

— To su pokazali. Trideseti srpnja kasno navečer, po zapovjedi brigadira Mate Viduške bitnica je dobila zadaću da posjedne paljeni položaj između sela Vukšića i Liša-

na Ostrovačkim, te da bude u spremnosti vatreno djelovati po četničkom uporištu na Mačkovom kamenu. Sutradan, u rano jutro, bitnica je bila spremna izvršiti zadaću. Prvi kolovoza 1991. godine u 11 sati otvorena je vatrica po navedenom cilju. Zadatak je vrlo uspješno obavljen sa svega deset mina, pri čemu su četnicima nanešeni znatni gubici. Drugi put ta je postrojba djelovala 5. kolovoza po Bratiškovicima. Sredinom kolovoza dio postrojbe odlazi na masleničko-jeseničko ratište. Nakon nekoliko dana kompletne postrojbe odlazi u skradinsko zalede. Tu je provela 25 dana i uspješno djelovala na cijelo šibensko-drniškoj bojišnici, te sprječila zauzimanje skradinskog zaleda.

Šibensko topništvo jača

● Ubrzo dolazi i do napada na Šibenik. Vaš doprinos, kao i ostalih, a u osvajanju vrlo značajnih vojarni bio je od ključnog značaja za obranu grada. Kako ste u tom uspjeli?

— Zahvaljujući izuzetno dobro isplaniranom napadu na vojarne Kruščica, Žečevo i Smokvica, osvojili su ih šibenski borci potpomognuti vodom Imočana. Tada su zaplijenjene znatne količine topničkog oružja i streliča i tako osnovane prve topničke bitnice 113. brigade. To je najveći uspjeh 113. brigade tada i značio je prekretnicu ratnih zbivanja u Šibeniku. Posluga tog oružja za kratko je vrijeme popunjena dragovoljcima, i uključeni su u obranu Šibenika kao i cijele srednje i južne Dalmacije. Posebno treba istaknuti ulogu sljedećih postrojbi: topničke bitnice 130 mm koja je pri napadu neprijateljskih tenkova na Šibenski most imala izuzetnu učinkovitost u potpori pješaštva, obalne bitnice 100 mm sa Žečevom i 88 mm sa Smokvicom koje su borbeno djelovale po neprijateljskim brodovima i uspješno sprječile njihovo približavanje i pristajanje na našoj obali. Bitnica 85 mm je pružila itekako jaku potporu pješaštvo pri obrani Šibenika i oslobadanju mosta.

● Čime ste sve raspolagali krajem 1991. godine?

— U listopadu pristižu određene količine protuoklopne topničke i rakete oružja što je bilo znatno ojačanje topničkih postrojbi. Krajem studenog oformljeno je mješoviti topnički divizion koji je u svojem sastavu imao topničku bitnicu 130 mm (Jenki), topničku bitnicu 85 mm (Joko), haubički

vod 155 mm (Samba) i laku minobacačku bitnicu 120 mm. Osnovana je i samostalna mješovita protuoklopna topničko-raketna bitnica koja je u svom sastavu imala 3 topa 100 mm T-12, 2 topa 76 mm ZIS i 4 kompleta 9 K 11 (maljutke). Tomu valja pridodati i obalni topnički divizion koji je u svojem sastavu imao: bitnicu 100 mm na Žečevo, bitnicu 88 mm na Smokvici i mješovitu bitnicu sastavljenu od voda 85 i voda 88 mm u Raduču. Topništvo 113. brigade ustrojeno je tada kao ratna postrojba snage jedne topničko-raketne brigade.

● Značajnu ulogu šibenski su topnici odigrali ne samo na šibensko-drniškoj bojišnici, već i na drugim ratištima. Kažite nešto o tomu.

— Vremena za obuku na vježbalištima nije bilo. Obuka je provodena u stvarnim borbenim uvjetima. Veliku ulogu topnici su odigrali pri oslobađanju sela Dragišći krajem prosinca 1991. godine i zauzimanju strateški važne točke Gradina. Početkom prosinca haubički vod 155 mm otišao je na južno vojiste. Kako smo iz dana u dan postajali sve jači, 22. veljače 1992. godine oformljen je mješoviti protuoklopni topničko-raketni divizion. Tako je brigada u svom sastavu imala 2 diviziona izuzetno jake udarne snage i borbene spremnosti. Po za-

Što su topnici danas?

Prošao sam bojišta i zone odgovornosti od Gospića, preko Karlovca, zone odgovornosti Zagreb pa do Osijeka. I tamo imamo dobre topnike, ali moram kazati da su šibenski topnici najbolji u Hrvatskoj. Danas su još jači. Topništvo 113. brigade HV sačinjavaju danas postrojbe djelatno-ročnog i pričuvnog sastava. Najvažnija zadaća danas je izobrazba ročnih vojnika i njihovo osposobljavanje za izvršavanje borbenih zadaća. Ujedno se organiziraju i tečajevi za izobrazbu dočasnika i časnika s cijelog Zbornog područja Split. Topnici, kao i svih pripadnici Hrvatske vojske i postrojbi moraju biti spremni. Tvrdim da imamo modernu, jaku i obučenu vojsku i ako se stanje ne bude moglo rješiti u skladu sa zagrebčkim sporazumom, mi smo spremni. Ako se bude moralno rješavati vojnim načinom, topnici 113. i 142. brigade HV, uvjeren sam, bit će prvi koji će ući u Knin.

povjedi tada zapovjednika južnog bojišta, generala zbra Janka Bobetka, 30. ožujka 1992. godine jedna bitnica topova 130 mm i mješovita protuoklopna bitnica, prvi vod topova T-12 i jedan vod samohodnih oruđa 90 mm, odlaze na paljene položaje u područje Stolova. Sredinom travnja na isto ratište odlazi i bitnica 120 mm. Zadaća tih postrojbi je bila sprječiti prodor neprijateljskih snaga na strateški važnom pravcu Stolac — Stolovi — Metković, koje su imale namjeru izaći na ušće Neretve i odsjeći južni dio Hrvatske. Šibenski su topnici tada pokazali hrabrost i uz nadljudske napore u okršajima s nadmoćnjim neprijateljem uspjeli. Živote su tada izgubili dva neustrašiva borca topnika BOŠKO BEGONJA i VID HUNJAK, a tri naša bojovnika su ranjena.

ca Trbounja prema Ključu. Jedan dio topnista uspješno neutralizira djelovanje neprijateljskog topništva, a zarobljene topove okreću prema neprijatelju sudjelujući u učvršćivanju crte obrane. Drugog dana u jutarnjim satima zarobljenu bitnicu 105 mm, šibenski topnici uspijevaju izvući izvan zone djelovanja neprijateljskog topništva. To je bio najveći uspjeh šibenskih i drniških boraca. Neprijatelj je na Miljevcima pad na koljena, na čelu s generalom Torbicem.

● Koje biste akcije i zadaće šibenskih topnika još izdvojili?

— Moramo naglasiti i značajnu ulogu topnika pri ponovnom odlasku na južno vojiste u kolovozu 1992. godine. Po ustroju taktičke grupe 113. brigade ta dobiva zonu odgovornosti na tom vojistu, gdje je osnovana taktička postrojba. U sklopu te postrojbe topništvo 113. brigade je imalo zadaju pružati potporu pješačkim snagama. Tu ostaju do polovine prosinca. Potom se vraćaju u Šibenik. Sredinom siječnja 1993. godine dio topništva odlazi u zadarsko zaleđe gdje sudjeluje u potpori postrojbama ne samo 113. već i ostalim postrojbama Hrvatske vojske koje su izvele akciju "Maslenica". Šibenski topnici su tako u domovinskom ratu uspješno djelovali na vojistima od Dubrovnika do Zadra. Moram kazati da sam sretan što sam suradivao s njima.

Razgovarala: Katarina RUDAN
(Snimio: Vilson POLIĆ)

Miljevački uspjeh

● Šibenski topnici dali su svoj obol i u jednoj od najvećih, ako ne i najvećoj bitci u oslobađanju miljevačke visoravnini. Pokazali su svoju snagu i moć, zar ne?

— Da, u najvećoj pobedničkoj bitci 113. i 142. brigade, pri oslobađanju miljevačke visoravnini u lipnju 1992. godine, topništvo 113. brigade je pokazalo svoju snagu i moć. Ne samo u obnašanju svojih topničkih zadaća, već i u izravnom učeštu u pješačkim okršajima. Topništvo 113. brigade zaustavilo je 23. lipnja, neprijateljski protunapad iz prav-

»Kontrarevolucionar«

Rahim Ademi rođen je u Vučitrnu na Kosovu. Svojedobno je, kao vojna osoba, radio u bivšoj JNA. Otac je dvoje djece. 1976. dolazi na službovanje u Šibenik i od tada sa obitelji živi u Krešimirov gradu. Zbog zbijanja na Kosovu osamdesetih godina, bio je pod prismotrom KOS-ovaca. Kako je tada bivalo, u montiranom političkom procesu optužen je za rušenje »društveno-političkog sistema SFRJ i kontrarevoluciju«. Optužen je kao vođa ilegalne grupe na Kosovu i 1986. godine je osuden na 3 i po godine zatvora. Izdržao je jednu godinu u zatorima Sarajeva i Niša. »Tada sam bio na dužnosti načelnika sigurnosti u brigadi, ovdje u Šibeniku. Pratili su me, i kako sam branio interes vojnika Hrvata i Albanaca koji su bili pod strašnim udarom KOS-a, nije me iznenadila optužba«, kaže Ademi. Kaže da već tada »raskrstio« s bivšom JNA. Nakon izdržavanja kazne poslan je na dužnost u Sinj. U siječnju 1991. godine, jer više nije mogao izdržati, napušta i formalno JNA. Vraća se u Šibenik i od tada je tu. Reći će da najviše voli Šibenik i Sinj.

INFORMATIVNI
CENTAR
ŠIBENIK

OSNIVAČ:
Županijska skupština Županije
šibenske

IZDAVAČ:
Novinsko-izdavačka i radio-di-
fuzna organizacija informativni
centar

V.d. upravitelja informativnog
centra: Stjepan BARANOVIĆ
Uređuje redakcijski kolegij: Du-

ro BEČIR, Katarina RUDAN,
Ivan BURIĆ, Linda MILIŠA, Bra-
nimir PERIŠA, fotoreporter Vi-
lson POLIĆ.

Odgovorni urednik »Šibenskog
lista«: Ivan BURIĆ.

Uredništvo: Ulica Božidara Pet-
ranovića 3, Šibenik

TELEFONI: centrala: 35-510, di-
rektor 33-999, studio i režija Ra-

dio-Šibenika 36-099 i 39-666. Tele-
faks: 35-600.

PRETPLATA na list: za tri mjeseca 18, za šest mjeseci 36, za godi-
nu dana 72 KUNE. Za inozem-
stvo dvostruko. Žiro-račun:
36400-603-976 kod ZAP Šibenik.

Rješenjem Ministarstva kulture
i prosvjete Republike Hrvatske
broj 532-03-1/92-01 »Šibenski list«

osloboden je osnovnog poreza na
promet.

OGLASI: 1 cm/1 stupac 2 DEM
u dinarskoj protuvrijednosti na
dan fakturiranja. Mali oglasi,
obavijesti građana i posebne us-
luge regulirani su posebnim cje-
nikom.

TISAK: »Slobodna Dalmacija-
Novine« d.d. Split, Hrvatske
mornarice 4.

MLADOST I SNAGA - JAMSTVO USPJEHA

OBLJETNICA TOPNIŠTVA 142. DRNIŠKE BRIGADE

NEĆEMO DOPUSTITI CIPRIZACIJU HRVATSKE

Utorak 1. kolovoza Drnišani su na svečanom skupu u Bilicama obilježili treću obljetnicu topništva i prvu obljetnicu topničko-raketnog diviziona 142. brigade HV. Uz drniške topnike svečanosti su bili nazočni i brojni gosti među kojima brigadir Mate Viduka, pukovnik Luka Vujić (prvi zapovjednik te brigade), brigadir Rahim Ademi, zamjenik zapovjednika Zbornog područja Split, Marko Rajčić, načelnik topništva Zbornog područja Split, pukovnik Ivan Vukić-Niper zapovjednik 142. brigade HV, brigadir Milan Perković, zapovjednik 113. brigade HV, te drugi časnici i dočasnici. Među predstavnicima civilne vlasti bili su Ante Dželalija, saborski zastupnik, Josip Odak podžupan šibenski, Ante Matić, drniški građonačelnik i brojni drugi. O stvaranju drniških topničkih jedinica govorio je satnik Dubravko Čevid, zapovjednik topništva 142. brigade. Skupu se potom obratio brigadir Mate Viduka i izrekao zadovoljstvo što je od samih početaka zajedno s ovim topnicima. »Zajedno smo i danas i želja nam je da se ovo zlo što prej privede kraju i da jednom počnemo disati punim plućima. Za hrvatsku to znači, hrvatski vojnik na njezinim priznatim granicama, a to je između ostalog naša zadaća, ukoliko se to ne bude moglo drugačije rješiti. Živimo u nadi da ova situacija neće do unedogled potrajati, jer ciprizaciju na ovom prostoru mi sigurno nećemo do-

pustiti. Naša politika radi to što mora raditi, a mi vojnici se pripremamo, jer ukoliko bude trebalo moramo biti spremni«, kazao je uz ostalo brigadir Viduka. Drniškim topnicima kratko se obratio i zapovjednik 142. brigade HV, pukovnik Ivan Vukić-Niper, a potom i brigadir Rahim Ademi. Podsjetio je na put stvaranja šibenskih i drniških topničkih jedinica, ne skrivajući zadovoljstvo što je surađivao s njima. Ustvrdio je da su šibenski topnici najbolji u Hrvatskoj, te ako bude trebalo stanje rješavati vojno bit će najsjetniji kada topnici 113. i 142. brigade prvi uđu u Knin. Nazočnima su se obratili i drugi gosti među kojima i šibenski podžupan Josip Odak. Kazao je uz ostalo da će napustiti dužnost podžupana i pridružiti se topnicima ukoliko iz 30. rujna ne bude konkretnih znaka za povratak.

Ovom prilikom devetorica topnika su poхvaljena. Zapovjednik 142. brigade HV poхvalio je Antu Šuljka-Zvonimira, Jeru Nakića i Željka Matića. Poхvalu Operativne grupe Šibenik dobili su Valentin Nakić, Ivica Leonetić i Andelko Đidara, a ispred Zbornog područja Split poхvaljeni su Ivan Zeljko, Zoran Leo i Zdravko Ercegovac. Poхvalu je dobila i bitnica višecijevnih lanser raketa 142. brigade HV.

Pripremili:
Katarina RUDAN
Suzana GRUBIĆ
Vilson POLIĆ

S večanim postrojavanjem topničkih diviziona te uručivanjem nagrade i priznanja zaslужnim borcima i vojnicima u vojarni »Bribirskih knezova« obilježena je protekla subote treća obljetnica topništva 113. brigade Hrvatske vojske.

Prva topnička osnovana je u primostenском hotelu »Raduča« da bi ubrzo potom na Mačkovu kamenu doživjela i svoje prvo ratno krštenje. Kazao je to prvi borac topnika Rahim Ademi, podsjećajući nazočne na svečanosti na slavni put šibenskih topnika. Šibenski topnici sudjelovali su u svim odlučujućim akcijama na južnom bojištu a posebne im zasluge pripadaju u oslobadanju Miljevaca i Maslenice. Sve do zagrebačkog sporazuma glavna izobrazba ročnih vojnika bila je ostvarivana na prvoj crti bojišnice u ratnim uvjetima. Mladost i snaga vojnika te iskustvo pričuvnog sastava bit će jamstvo uspjeha ukoliko se trenutna situacija ne riješi političkim sredstvima, poručio je Rahim Ademi.

Topnike je pozdravio i prvi zapovjednik 113. brigade Mate Viduka a nakon podjele nagrada i priznanja zaslужnim topnicima 113. brigade postrojenim vojnicima obratio se prigodnim riječima i Vice Vukojević.

Svečanosti u povodu treće obljetnice topništva 113. brigade HV bili su nazočni, uz spomenute, i saborski zastupnici Županije šibenske te predstavnici 142. brigade HV i policije.

Rahim Ademi uručuje poхvale drniškim topnicima

Zahvaljujući brojnim darovateljima, najviše Drnišanima, uz dobar pršut i Šibenčetu opustili su se i družili topnici 142. brigade HV.

NA MARGINAMA JEDNOG PROJEKTA

ŽEDNA »ŠIBENSKA KALIFORNIJA«

Dokle će čekati projekt Danilskog polja i Donjeg polja za što je dokumentacija napravljena, a projekt usvojen početkom prošle godine

Da je voda izvor života u to vjeruju svi, ili bolje rečeno stara je potvrđena poslovica. Ako tomu dodamo sunce i dva divna poljska prostranstva Danilsko i Donje polje onda s pravom možemo kazati da smo od Boga privilegirana regija. Koliko i kako koristimo te prirodne blagodati? Dosta slabo, bila bi najkraća konstatacija. Ako nam je hrana još uvijek skupa, znači da hrane nemamo dovoljno. Tako blizu su ta naša dva polja i svi znaju da bi mogli dati dovoljno hrane za cijelu Županiju. Mnogi su s punim pravom ta dva polja nazvali »šibenskom Kalifornijom«. Uz pogodnosti koje nam daju klimatski uvjeti i kvalitetna zemlja postoji problem koji bi trebale riješiti gradske, odnosno, županijske vlasti. Izuzetno visoke ljetne temperature i male oborine u ljetnom razdoblju zasad su nerješiv problem. Prisjetimo se projekta koji je usvojen početkom '93. godine.

Kako je gradu najprioritetniji problem pročišćavanje otpadnih voda ako hoćemo zdrav i okoliš i puno gostiju, dakako u mirnijim vremenima, onda je županijskim i gradskim vlastima također prioritetno stvaranje uvjeta za više zdrave hrane.

Projekt su izradili gospoda Ivan Jerkin i Davorin Pamić početkom '93. godine, i on je prihvacen od tadašnjih gradskih vlasti i vijećnika. Za pročišćavanje otpadnih voda potrebeni su kolektori. Nakon tretiranja otpadne vode u kolektoru od mehaničkog, kemijskog do mikrobiološkog, voda postaje 95 posto čista i tako pročišćenu vodu treba samo usmjeriti ljeti žednoj »Kaliforniji«.

Za opravdanost tog projekta navodimo da su Švicarci na isti način rješili pročišćavanje svojih otpadnih voda i tretiraju ili pročišćuju vodu ulijevaju u obližnja jezera. Na tim jezerima love ribu i uživaju u piknicima. Investicija je procijenjena na 30-40 milijuna DEM. Zvuči mnogo, ali gledano dugoročno cijena nije velika. Zar nije naš čovjek do jučer iz prigradskih naselja tražio stan i napuštao selo. Zašto je to radio?

Selo je napuštao jer je u poljodjelstvu bio

prepušten sam sebi, i takva djelatnost mu nije donosila zaradu. Dobivanjem stana on posjeđuje vrijednost od 100 do 120 tisuća DEM, a za to je trebao izdvajati mjesечно vrijednost kutije cigareta. Što smo dobili? Dobili smo pretrpan grad skupih stanova (čiju smo cijenu platili svi) i napuštena sela. Za usporedbu, jedna zgrada od 12 katova jednaka je cijeni cijelog projekta!

Istina, danas je interes za selom i poljodjelskim poslovima puno veći, pa bi poradi toga gradske vlasti trebale biti puno ažurnije glede ovog projekta. Taj interes je veći, jer je ekonomski gledano nestao »srednji« sloj pučanstva i bolji uvjeti života u selima.

Projekt navodnjavanja spomenutih dvaju polja nije odbačen ni poslije zadnjih izbora. Naš gradonačelnik to vidi malo drugačije. On razmišlja dovesti veću količinu pitke vode izgradnjom jednog vodosprema na Crnom brdu, između Danila i Vrpolja. Izgradnjom vodosprema trebalo bi rješiti sva mesta koja nemaju dovoljno pitke vode, a viškom bi se navodnjavala oba polja. Oba projekta su hvalevrijedna, i oba su potrebita ali svaki donosi svoju namjeru. Ovaj projekt ne može navodnjavati, jer bi to bilo dosta skupo za razliku od prvog gdje vodu imamo besplatno. Osim što bi se s drugim projektom rješile općina pitkom vodom onima koji je nemaju u dovoljnim količinama, on je potrebit jer se u neposrednoj blizini nalaze Podi, buduća industrijska zona. Ako je budućoj industrijskoj zoni potrebita infrastruktura, što je dobrim dijelom rješena, potrebita je i voda. Ako budućnost razvoja naše Županije vidimo u turizmu, onda bi proizvodnja hrane trebala biti korak ispred. Ne mogu vjerovati da će naša žedna »Kalifornija« čekati dugo, ili da će biti aktualna samo pred izbore kako bi bila mamac za prikupljanje glasova.

Konačno, svima je u interesu da imamo bogata sela, kako bismo imali dovoljno zdrave i jeftine hrane, a ne siromašna sela koja su problem svima.

Rade VUKŠIĆ

ZAPIS IZ MURTERA

TURISTI PONOVNO DOLAZE

Vesela skupina mladih Slovaka iz Čehoslovačke

RAZGOVOR S POVODOM

ANTE HULJEV STIPANOV

ZEMLJA VRAĆA KOLIKO U NJU ULAŽEŠ

Bavit se poljodjelstvom i živjeti isključivo od toga — pogotovo u Dalmaciji — nije nikada značilo živjeti bez brije i u obilju pa tako ni danas. To najbolje na svojoj koži osjeća i zna Ante Huljev Stipanov, vlasnik najurednijeg i najnjegovanih primostenčkog vinograda, za koji je dobio i priznanje na ovogodišnjim »Primostenčkim užancama«. Ante Huljev Stipanov nekada se bavio turizmom i poljoprivredom, a danas samo poljem i morem, kako i sam kaže.

— Vinograd za koji sam nagraden — kaže Ante Huljev — ostao mi je od po-kognog oca. Tri tisuće panja u njemu obrađujemo zajedno sestra i ja. Otac ga je iskrčio prije mog rođenja!

Redovito je obradivan i kad čovjek dode tamo, ima što i vidjeti. Sve je zidano po pri-mostenčki — samo ljudska ruka i motika!

To su oni čuveni primostenčki vinogradi u Bucavcu koji se vide i s Jadranse turističke cesta, a slika im krasiti i zgradu Ujedinjenih naroda u Ženevi.

— U prošnjim godinama — nastavlja svoju priču moj sugovornik — može se do-

biti iz njega do 3 tisuće kilograma grožđa. Moj otac u »ona vremena« znao naći, kako se to govorilo, 50 mira (5000 kg), ali ta su vremena prošla. Ovih posljednjih ratnih godina zbog slabog sam uroda i napada moljaca izgubio tisuće maraka.

● Prodati li grožđe ili se odlučujete ipak za vlastito vino?

— Grožđe prodajem zadruzi, jer se tako bolje isplati, a za domaće potrebe koristim grožđe iz drugog vinograda. Babić je u posljednje vrijeme cijenjen kao grožđe i šibenska ga je vinarija dobro plaćala, bolje nego ikad prije. Vino se ne isplati prodavati, ono se pravi samo za kućne potrebe.

● Vama je vaš otac ostavio loze, što ćete vi ostaviti svome sinu?

— Otac je imao oko 20 tisuća loza. Me-ni je od toga ostalo 4 tisuće. Želja mi je iskrčiti sinu tisuću novih loza neka ima i on gdje se poći »odmoriti«. Vjerujte da se ja odem u polje odmoriti od svega.

Uz loze Huljev uzgaja i masline.

— 400 obradenih maslina, »k'o perivoj«. Bolje nego otac — hvali se Huljev.

● Onda su vam draže masline nego loze?

— Drago mi je i jedno i drugo, osjećaš da si s ovog kamena i krša. Zapustiti taj očev trud bilo bi grijeh. Pogotovo što sada imamo i raznih sredstava za zaštitu pa je lakše to i održavati.

● Primošten nema već odavno poljoprivredne zadruge, a koliko znam baš ste vi ne tako davno pokrenuli inicijativu za njeno ponovno osnivanje.

— Nas nekolincina je to pokrenula i uspjeli smo registrati poljoprivrednu zadrugu. No, ništa dalje od toga. Vlast kao da to ne zanima. A sad bi nam trebao početni kapital i eventualno dvoje mladih stručnjaka. Primošten je nekada imao pet presa za ulje, pet brodova plivarica. Sada od toga nije ostalo ništa. A pogledajte otok Murter, Kaštela. Žive od mora i poljoprivrede. Pri-mostenčen je nekad bio samo težački.

● I vaša je obitelj bila težačka?

— Prava težačka. Kad je došao turizam onda smo živjeli od turizma. A sad smo ga zapuštali već četvrtu godinu. Ostalo je polje i more. Imam i nešto živoga. Svinje, tuke, kokoši — meso gotovo i ne kupujemo. Ako želiš živjeti od poljoprivrede onda u nju moraš i ulagati. I novca i truda ...

Razgovarala: J. PETRINA

Preko 1500 gostiju, vikenda i njihovih prijatelja boravilo je u mjesecu srpnju u Murteru, od čega su polovinu činili turisti iz Slovačke. Prema broju ostvarenim noćenja dalje slijede Austrijanci, Nijemci i Talijani (nautičari), zatim Mađari (autokampisti), dok je registrirano 70 domaćih gostiju.

Ti podaci za turističke djelatnike mjesto mnogo su više od puke statistike. Oni u prvom redu znače povratak povjerenja inozemnih gostiju u sigurnost boravka na našoj obali, nadu u turističku promidžbu mjeseta i otoka, poneko radno mjesto za sezonce i neuposleni mladež. Znaće svakako injekciju elana u tijelo mjeseta, umorna od čekanja boljeg sutra. A turist je odvajkada mnogo značio Murteru. Međutim, i Murter je ujvuk značio mnogo turistima, iako osim sunca i mora (u prosjeku 100 dana u četiri ljetna mjeseca), nije ništa posebice nudio gostima, a ipak je bio turistička meka za sve oblike turizma.

Posebno zanimanje proteklih godina pokazali su nautičari, oduševljeni razvedenom, pitomom i zaštićenom obalom, jamstvom sigurne plovidbe, posebice optimalnim uvjetima za jedrenje. A blizina Kornata, koji već počinju u Murteru, mamac su nautičarima iz svih europskih zemalja, kao i organiziran i vrlo kvalitetan prihvat u marterskoj marinici »Hramina« (trenutno 250 stalnih godišnjih vezova i preko 20 plovila u tranzitu dnevno).

I popularni robinzonski turizam na Kornatima polako ali sigurno zauzima svoje mjesto u kompletnoj marterskoj turističkoj ponudi. Okus ribe, ulja i vina ponovno privlači mlade i starije »robinzone«, modre uvale i pjeskovite prirodne plaže ponovno odišu vrevom i životom posjetitelja, kako inozemnih tako i domaćih. Priroda i mjerljivitet domaćih ljudi, koji borave ljeti više na Kornatima nego u Murteru, mnogo pridonose tom ugodaju.

Dakle, marterski turizam ponovno kroči naprijed, nakon trogodišnje turističke suše, zahvaljujući u prvom redu marterskim entuzijastima, marljivim turističkim djelatnicima. Potvrda za to svakako je brojka od 1500 gostiju u prošlom mjesecu, koja će se, prema njihovoj prognozi, u kolovozu svakako premašiti.

Nataša BESIREVIĆ
(Snimio: J. ČELARIĆ)

PRIMOŠTENSKA TRŽNICA

Nadomak tržnice, između kamenite kuće i kioska uz obalu, smještena je improvizirana ribarnica. Samo dva "banča". Ribe ima i posvuda uokolo. Ne smeta, mada higijenski i nije u redu. Bitna je cijena, a ona je, kažu kupci, pristupačna

Oko devet sati živa u termometru se »spustila» na oko 28 stupnjeva. Jesmo izabrali dan za odlazak u južni dio županijskih obalnih mesta! Što će biti za koji sat! Prvo odredište je Primošten. Ostalo ćemo obići na povratku. Promet magistralom je sve jači. Prije ulaska u Primošten, nemoguće je ne »baciti« pogled na medijski, pa i politički oticanu temu primoštenskog auto-kampa i Kanadskog bataljuna. Velikih promjena u kampu nema osim što su plavci ispred bodljikave žice postavili

željeznu ogradu. Žicu, dakako, nisu skinuli.

Jedini otvoreni hotel u Dalmaciji

Silazimo u mjesto. Velike gužve nema. Prvi kupači su zauzeli svoja mjesta na primoštenskim plažama. Dok još nije vraćje upeklo, Primoštenci odlaze u spizu, a mame sa svojim potomcima u kolicima u jutarnju šetnju. Malobrojni ispred kafića piju jutarnju kavu i osvježavajuća pića. Na maloj tržnici uz obalu prodavači nude svježe voće i povrće. Najviše je banana i "čen-truna". U blizini improvizirana ri-

Oko 11 sati plaža hotela »Zora Slava« je, ne dupkom, ispunjena hotelskim gostima. I ne samo njima. Tu su i gosti i domaći iz mesta, pa i oni što dolaze iz obližnjih mesta i samog Šibenika svakodnevno na kupanje

OD
PRIMOŠTENA
DO
BRODARICE

SEZO
VELIKIH

Odlazimo u »Zoru Slavu«. Tu je makar debela hladovina među borovima. Na teniskim terenima nekolicina gledatelja i tenisači. Gosti u jutarnjoj šetnji šumom. Promatramo registracije automobila i odmah primjećujemo da je najviše čeških i slovačkih registracija, pokoja njemačka i austrijska, kada je riječ o stranim registracijama. Dominiraju, ipak, domaće i to zagrebačka i iz ostalih kontinentalnih mesta Hrvatske. U hotelu »Zora Slava« je 760 ležajeva. Trenutno je popunjeno pedeset posto kapaciteta. Među gostima trećina je domaćih, a ostalo su Česi i Slo-

U ovini,
uz parkirku
stolica
Pile
Prata
s mrljama
i ruč
proljetne
• Oči od
25.0
Kunika
Redica je
luk
i nu
i ne
kupčiko
Pile
vezba.
Ne bivati
davati
luk
polo. A
ide
kad je

Maj sa
straža
čekaju
s pivo
piće,
drugi
plaže
bez
zauza

NA BEZ GUŽVI

Kupača uz obalu od Primoštena do Brodarice je posvuda. Kako na »pitomim« tako i na takozvanim divljim plažama. Gužvi na jednim i drugim nema. Tako je i u Žaboriću

vaci. Malobrojni su Nijemci i Austrijanci. Tek pokoji Talijan. Radnici hotela su i time zadovoljni i kažu da nisu ni to očekivali. Kako je ovo jedini otvoreni hotel na potezu od Zadra do Splita, očekuju dolazak Talijana, a najeve su da bi od 20. kolovoza do 1. rujna hotel mogao biti pun agencijskih gostiju. Cijene su, kažu, pristupačne, a gosti su zadovoljni uslugom i smještajem. Nakon što su iz hotela, prije nekoliko mjeseci, premješteni prognanici i izbjeglice u druge smještajne

objekte, u vrlo kratkom vremenu su uspjeli renovirati hotel i pripremiti ga za turističku sezonu. Nakon trogodišnje turističke pauze, za početak je dobro. Gosti se vraćaju u svoju staru destinaciju. Puno je i novih, posebno Čeha i Slovaka.

Hotelsko naselje »Marina Lučica« i dalje »ugošćuje« prognanike i izbjeglice, a hotel »Raduča« je zatvoren.

U marinu »Kremik« ugodno iznenadeni

Onako kako su prije nekoliko mjeseci najavljivali i očekivali, u primoštenskoj marinu »Kremik« se i dogodilo. Direktor Ivan Soža će kazati da je osobno malo i iznenaden brojem plovila koja su došla. »Na primjer, imamo situaciju da nam je tranzit u odnosu na prošlu godinu veći za oko 230 posto. Svakim danom je situacija sve bolja i bolja. Brodova u tranzitu je sve više i više«, kaže Soža. Od 280 vezova koliko ima ova marina, oko 120 plovila je na stalnom godišnjem vezu, a dnevno je u tranzitu oko 25 plovila. Među nautičarima je najviše Austrijanaca, oko 40 posto. Ostalo su Nijemci, pokoji Talijani i domaći nautičari. Preko Pomorskog graničnog prijelaza marina »Kremik« uplovilo je direktno više od 20 plovila. »Ono što nas veseli je da nam se javljuju naši stari gosti i u zadnjih petnaestak dana potpisali smo desetak novih ugovora upravo s gostima koji su već bili u našoj marinici i koji se žele vratiti u staru desti-

Primoštenski umirovljenici zauzmu svoje tradicionalno mjesto na središnjem trgu u mjestu svakoga jutra. Pročakuju, prokomentiraju i nasmiju se. Oko jedanaest je razlaz

naciju. Do kraja sezone očekujemo još petnaestak novih ugovora«, kazuje direktor marine. U marinu sve radi: od restorana do djutića, benzinske crpke i svih ostalih popratnih sadržaja. Gosti su, kaže direktor, zadovoljni i ponovno brojni nakon četiri godine uživaju u čistom moru i ljepotama Jadrana.

Napuštamo Primošten. Nije »krat« gostima kao prije 1990. godine. Primoštenci su zadovoljni i s malim dijelom turističkog kolača, jer su uvjereni da je ova godina dobra osnova za kvalitetnije pripreme za turističku sezonu 1995. godine. Tomu se nadaju sva turistička mjesta Dalmacije, pa zašto ne bi i oni?

Pripremili: KATARINA RUDAN
VILSON POLIĆ

Prošlo je 13 sati. Dok se u njegovoj blizini, na plaži u Brodarici, kupaci kupaju ili sunčaju, barba Mihovil Mesić u moru čisti salpe. »Bacit ćemo ih na gradele, tamo kad zaladi.« Da li ste ih ulovili ili...? »Ma kakvi ulovio, kupio«

KRKOM UZVODNO NA GOSPU OD ANDELA

Visovac, stožer vjere, duha i hrvatstva

Mislili smo na Krki pronaći spasonosnu svježinu, ali nismo: i na lozovačkoj padini, odakle s podnožja kreću brodovi, peklo je gotovo jednako kao i na beznadno užarenom Šibeniku. Na banchi broda NP „Krka“ koji će nas dovesti do Visovca stoji Duje Baljkas i požuruje nas. Za sandale koje su netom prije gotovo propadale u rastaljeni asfalt, sada se, na kratkom dijelu makadama što vodi do pristaništa, lijevi prashića. U brodu je oko pedeset ljudi, a uz čelnike Županije i grada po prvi put na Krki je Heinrich Maul, sudac Vrhovnog suda Njemačke, čelnik SDP-a u Karlsruheu sa suprugom i njegovim domaćinima u Šibeniku, točnije na Jadriji operni pjevač Miro Belamarić i supruga Jadranka. Točno na vrhu stijene, iz naše perspektive žabe, vide se dimnjaci lozovačke tvornice. Zbog jedne slične tvornice, one u Crnici, gosp. Maul je 1988. godine nastojao što prije otići iz Šibenika, kada je na putu do Trogira zalutao. Vratio se šest godina poslije kao prijatelj Hrvatske i Šibenika koji je pomogao i materijalno, i vlastitim ugledom zemlji u ratu.

U Šibeniku je već više od deset dana i pun je dojmova. Nije niti sanjao da se u okolini jedne sumorne tvornice na kraju grada krije tolika ljepota prirode, arhitekture i svega što može privući nekoga željna odmora. Brazdimo zelenom vodom Krke ka Visovcu, gdje se slavi blagdan Gospe od Andela, a gosp. Heinrich Maul niti ne sluti u kakvu će ga ljepotu dovesti brod Nacionalnog parka.

Priko strane do Visovca

Sjedimo na krmi, i sve se čini da ćemo nosom udariti u visovačke jablanove. S toga zadnjeg sjedišta visoka su stabla jedini znak da ćemo uskoro takati nisku visovačku rivu koja ničim ne odudara od svjetle visovačke zemlje. Tamo, na lijevoj strani Rupe su i Dubravice; sdesna su Miljevci. Odatle su stigli hodočasnici priko strane, po kamenju i gromilama — do vode, i onda do Visovca. Već pet i pol vjekova na dan Gospe od Andela na Marijin otočić, zeleniji i od Krke same, stižu generacije ljudi iz okolnih mesta. Da se pomole, zatraže oprost, pokaju se i nastave dalje živjeti, olakšani i s Božjim blagoslovom. Generacije i generacija ovdašnjih ljudi privučene su snagom koja izbjiga iz Visovca. Taj otočić, na kojem je franjevci mole, rade i žive da bi Bogu ugodili, bio je odvijek stožer vjere, duha i nacionalnog osjećaja tim ljudima. Upravo onako kako su i ljudi ovega kraja koji presijeca i spaia Krka, bili oslonac Gospinu otočiću. Fra Ivan Čupić, gvardijan samostana kojemu je Krka i zid i vrata, dočekuje nas na obali. Zkuska u prostoriji u kojoj, ispričava se fra Ivan, još nema niti vanjskog svjetla, niti zraka s onu stran zidina, jer su još uvijek vreće na prozorima; zlu ne trebalo. Pozdravne riječi i uskoro započinje ophod oko otoka. Među vjernicima ima vojnika, starijih žena i ljudi, ali najviše mladih, kao i djece. Mladenka Dželalija i rođak joj Paško došli su s miljevačke strane. Kažu da prvi put nakon tri godine crkveno zvono zvoni pozdrav. To je onaj udvostručeni,

brži i veseli ritam. Lani je samo brcalo, a i ljudi je bilo mnogo, mnogo manje. Danas ih je sigurno oko dvije tisuće. To znači da se osjećaju sigurnijima, ali kazuje da mnogi nisu došli. Raseljeni su i prognani, pa i uplašeni. Jer Visovac ne samo da je na dometu, već je bio i pogadan. Sve su granate zaustavili jablanovi i jedan čempres, plativši to svojim vrhom. Crkve i oltara nisu pogodili. Ophod je prošao otokom i započela je misa. Svi koji nisu stali u crkvu, mogli su gotovo iz svakoga kuta otoka slušati riječi iz propovijedi fra Šimuna Samca. »Nismo učinili mnogo. Počnimo raditi, vrijeme je da započnemo živjeti ljubav!« — citirao je rečenice fra Šimun, učitelj novaka na Visovcu koje je izrekao pred smrt sv. Franjo Asiški. A jedan od njegovih prethodnika zapitao se kako će se dogodine proslaviti 550. obljetnica otkako se na Visovcu proslavlja Gospa od Andela? Odgovora nema, ali je izrečena želja: u miru i slobodi, u slobodnoj i nezavisnoj Domovini ...

Dane Jurić pliva dok ne svane

Iako traje misa, hodočasnika ima i u hladu jablanova na obali, i u dubokoj sjeni samostana i crkve. Slušaju tako misu, ali jedna časnica sestra nije zadovoljna, pa djecu tjeru iz vrtića: »Sramota! Došli slušati misu, pa šetaju. Odnosili se i na starije!« Časnica nas ipak nije odvratila od šetnje vrtom koji raste iz same Krke. Kolike i kakve pomidore, salata, kupus, kukumari ... i još mnogo obrađenih lijeha s kojih je za plod još rano u ovo doba godine, ali bit će, bit će ... jer ovdje se živi i radi da bi se Bogu ugodilo.

Tko je Dana Jurić? »Hrvatica moja majka mila/šestoro je djece odgojila/ Na preslici i ruci desnici/lipin sviton i nikada s vikom/kod komina zadojila mlikom/čaša Kranjac plugom i motikom.« Tako se narodni pjesnik, zadojen ne samo mlikom već i Kačicevom pismaricom, predstavio u »Novoj Hrvatskoj pismarici«, zbirci dseteraca koju je u pedesetoj godini života izdao lani. Opjevao je rat u ovome kraju i rodnim Dubravicama, junake, svoje suborce iz Hrvatske vojske, ali i svoje športske ljubimice, domovinu, i tiskao i ljubavne pjesme. Sav je prihod od »Pismarice« namijenio za pomoć djeci svojih poginulih suboraca. Razgovaramo u hladu jablanova gdje je Dana čuvao Visovac kao hrvatski vojnik. Riječi je u njega taman koliko treba: »Ljudi su se zgražali od jada,/kad su čuli da na otok pada/na stotinu granata i mina/ od zlih ljudi naši dušmanina. Ana Banić, s unukom i nećakom Zdravkom Brajkovićem došla je, kao i Dana Jurić, s dubrovičke strane. U borši su fritule, vino, voda i meso. Deka je prostrta, treba još samo sjesti, zagledati se u vodu ... Ka' u vrimena kada je, govori Zdravko, bila živa pokojna baba. Sve šta bi nam tribalio kad bismo bili na Visovcu, na Gospu, u nje bi pitali. Baba je bila stožer. Zdravko je inače, zaposlen u »Elektri« a žena mu nije došla. Trudna je s petim djetetom. Umjesto suvišnih riječi, koje je na Visovcu bolje zamijeniti s gutljajem kišnice iz samostanske guster-

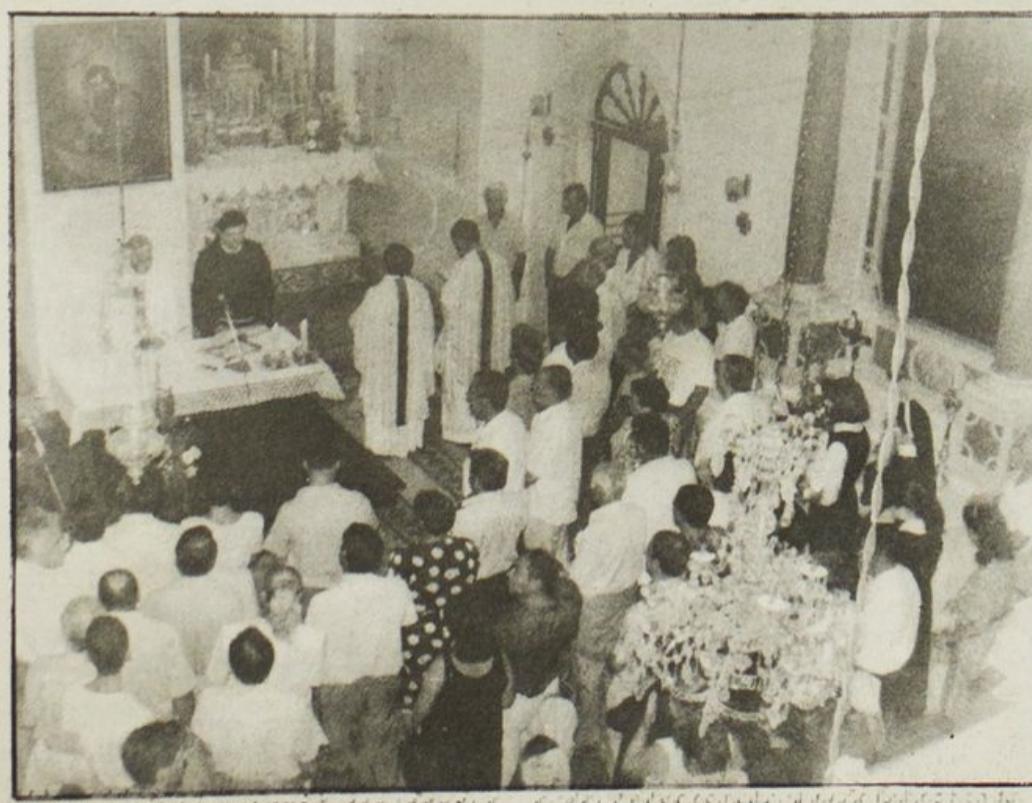
Gosti, uzvanici, dužnosnici, predstavnici Poglavarstva itd. na krmi »Zvonimirove lade« koja plovi prema Visovcu, u prvome planu grb grada Šibenika koji će biti svečano uručen gvardiju franjevačkoga samostana

Blizu svojim kućama, a u njih ne mogu. Došle su se pomoliti za to da dogodine na visovačku svetkovinu dodu iz svojih kuća

Heinrich Maul, na ručku koji je uprava NP »Krka« priredila na Lozovcu u njegovu čast. S klapom »Maslini« najprije je zapjeval Miro Belamarić, a kasnije su se pridružili Maulovi. Gosp. Heinrich Maul: »Kod vas je jako lijepo. Iako je mirno, osjeća se da su ljudi još uvijek zaokupljeni ratom. S trajnim mirom, sigurno će se vratiti i njemački turisti!«

S mise na Visovcu u povodu blagdana Gospe od Andela

ne, evo jedne zgode. Daleke 1945., kada je u Drnišu već bila uspostavljena partizanska vlast, jedan je Čupić iz Trbounja shvatio da bi njegovoj kući moglo krenuti po zlu jer je njegov otac i dalje održavao vezu s fratrima na Visovcu, kao njihov povjerenik za taj kraj. Ni pet-ni šest otide sin pravo na Komitet u Drnišu. Prime ga, i upitaju kako da mu pomognu.

— Dajte mi pištolj, da ubijen čaću!

Zbog čega čaću, jesli li poludia — začude se odgovorni.

— Zato što sramoti našu kuću, ide i dalje na Visovac, kod fratar. Ubit ću ga!

— Znamo mi za to, i tili smo intervenirati. Smeta i nama, ali ti bi čaću za to ubija! U redu, neka ide, star je čovik, gledat ćemo kroz prste. Tako je sin »službeno« spasio ocu njegovog stožer duha i vjere.

B. PERIŠA

(Snimio: V. POLIĆ)

ZBOG ČEGA DVADESET I TROJE VETERANA »KRKE« ŽELE IZVANREDNU SJEDNICU VESLAČKOGA KLUBA?

Skupština se nije sastala jedanaest godina!

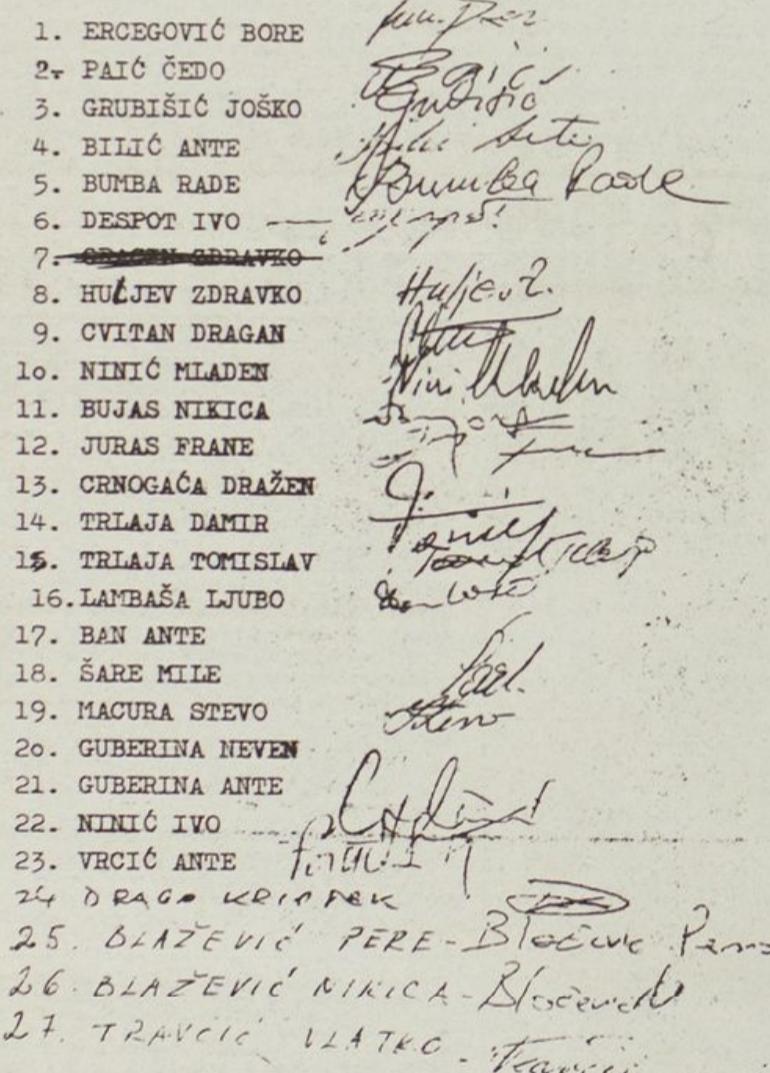
Ante Bilić nekadašnji je kormilar »Krke«, a njegovo se ime našlo na popisu »Krkinih« veslača veterana koji traže da se sadašnja uprava kluba na izvanrednoj sjednici skupštine očituje o svome radu te objasni njima, i šibenskoj javnosti, zbog čega je veslanje u Šibeniku palo na niske grane, kako stanje u klubu ocjenjuju veterani.

Bilićevo ime nalazi se u nizu od dvadeset i četiri potpisa nekadašnjih »krkaša« koji su »izveslali« najbolja odličja »Krke« u proteklim desetljećima: od Olimpijade, preko državnih, pa do svjetskih prvenstava, imena Bore Ercegovića, Ive Despota, Zdravka Huljeva, Damira Trlaje, Steve Macure... vezivat će se uz osobe vršnih sporata poniklih na »špontonu«

nost. Novi predsjednik — nastavlja Ante Bilić — nije mi dao odgovore na pitanja kada je bila sazvana izborna skupština, a isto tako je i odbio sazvati izvanrednu skupštinu VK »Krka«, iako potpisna naših veteranima ima više od deset.

Naime, prema Statutu kluba, dovoljno je deset potpisa članova skupštine ili veterana kluba da se sazove izvanredna sjednica. Potpisani veterani nemaju ništa protiv ljudi iz nove uprave, ali smatraju sadašnju upravu nelegalnom. Samo traže sazivanje izvanredne skupštine, a ukoliko i dalje bude oglušivanja na njihove utemeljene zahtjeve, po Statutu to svakome klubu može narediti Veslački savez Hrvatske.

Nezadovoljstvo veterana podgrjava i činjenica da se Skupština

»Krke« i stasalih za veslima koja su oduvijek bila na čast Šibeniku i njegovu športu. Rat je istina, usporio pa čak i onemogućio mnoge djelatnosti na šibenskom području, ali, kako govori Ante Bilić, predstavnik potpisanih veteranima, neke se pojave u »Krki« ne mogu tek tako pripisati ratnom dangu. Nedavni događaji u klubu izravno su isprovocirali veterane, koji u prvoj redu, žele odgovore na nekoliko ključnih pitanja vezanih uz rad kluba u kojem su izgradili športsku karijeru. Na prvoj mjestu je pitanje o tome na koji je način izabrana sadašnja uprava kluba. Ante Bilić govori da je tek dva mjeseca nakon izbora uspio saznati da je novi predsjednik kluba Joso Roša. Miljenko Stošić, Janez Grbelja, Zdravko Gracin — članovi nekadašnje uprave nisu bili upoznati s time da više nisu u čelnistvu kluba, a o novim izborima nije bila objavljena niti jav-

nije sazvala tijekom posljednjih jedanaest godina. Ocjenjujući da je šibensko veslanje blijeda slika nekadašnjih visokih rezultata, Ante Bilić postavlja i pitanje kako je moguće da na nedavnom prvenstvu Hrvatske veterana u osmercu nije bilo »Krkinih« veslača? Ovdje je bio rat, bilo je teško — ali, veslali su predstavnici Vukovara, dok Zadar, nikada osobit u veslačkom športu, i još više pogoden ratom ima tri prvaka osmerca. »Ono što se događa s veslanjem u Šibeniku i s »Krkom« ruglo je i sramota naspram nekadašnjeg ponosa grada. »Krki« treba vratiti zdravljie i nekadašnje rezultate i smatrano da se za veslanje u gradu može i mora izdvojiti barem 60 tisuća DEM godišnje, da veslači nakon treninga mogu popiti jogurt. Prije toga, o svim problemima »Krke« treba na Skupštini razgovarati otvoreno i demokratski — kaže Ante Bilić.

NA KRAJU JEDNE SEZONE

Šibenski plivači pjenit će bazene diljem Hrvatske

Šest medalja Nine Živković osvojili na prvenstvu Hrvatske za kadete, koje se održalo proteklog vikenda u Zagrebu, posljednje su u nizu osvojenih medalja šibenskih plivača na službenim prvenstvima Dalmacije i Hrvatske za 1994. godinu. Šibenski su plivači nastupili na deset prvenstava Dalmacije i osam prvenstava Hrvatske u svim kategorijama s ukupno 81 plivačem, te osvojili na otvorenim prvenstvima 1 zlatnu, 4 srebrne i 7 brončanih medalja, a u juniorskoj kategoriji 9 zlatnih, 8 srebrnih i 5 brončanih medalja. U kategoriji mlađih juniora osvojena je 1 srebrna i 5 brončanih medalja, kadeti su osvojili 6 srebrnih i 19 brončanih medalja te mlađi kadeti 1 brončanu medalju. S ukupno 66 odličja i nastupom velikog broja plivača u mlađim kategorijama šibenski se plivači zaguravaju u hrvatske bazene.

Nakon godinu dana pauze dobrim rezultatima vratili su se Tonči Restović i Miro Bušac. Restović je u svojoj prvoj seniorskoj sezoni osvajao odličja na prvenstvima Dalmacije te bio 4. na prvenstvu Hrvatske (50 prsno 31,70 u 25 m bazenu, odnosno 33,16 50 m bazen). Dobre rezultate imao je 50 m slobodno 25,73 odnosno 26,38. Kao mlađi junior osvajao je medalje u disciplinama ledne tehnike. Ima dobar rezultat na 50 m delfin 28,10 što sve ukazuje da bi rezultat pažnje vrijedan trebao imati na 200 mješovito. Prema rječima trenera M. Tepića, Restović bi već u zimu '95. trebalo okruniti svoju desetogodišnju karijeru osvajanjem jednog od odličja na državnom prvenstvu. Možda na 200 mješovito?

Miro Bušac kao najtrofejniji šibenski plivač i hrvatski juniorski reprezentativac ulazi u svoju prvu seniorsku sezonu. Istina da je Bušac ove godine kao junior plivao u seniorskim finalima: 50 slobodno 25,92 i 7 mjesto, 100 prsno 1:13,79 i 7 mjesto, 200 mješovito 2:22,41 i 6 mjesto, 200 prsno 2:41,29 i 6 mjesto. Bušac je seniorski prvak Dalmacije na 50 slobodno 26,36. No na prvenstvima Hrvatske svoj najbolji plasman ima na 50 prsno 31,77, tek 5. pozicija. Bušac je, kao i Restović, u jednakoj poziciji. Iza sebe ima desetogodišnje druženje s plivačkim prugama, izrastao je u vrhunskog plivača i sportaša što će i pokazati u bliskoj budućnosti. Od ostalih juniora dobre rezultate postigao je Antonio Maglov. U idućoj godini od njega se očekuju

MALONOGOMETNI TURNIR

Mandalinjani najbolji

Na gradskom kupalištu Jadrija održan je tradicionalni malonogometni turnir »Jadrija '94«, na kojem su sudjelovale 32 ekipe s područja Županije Šibenske. Prvo mjesto zasluženo je pripalo ekipi »Mandaline« koja je u finalu sa 4:0 pobijedila »Cafe L.«. Zgodite su postigli Budimir 2, Čatlak i Protega, a u susretu za treće mjesto ekipa Dubrave sa 2:0 pobijedila je zblački »Polet«. U polufinalnim susretima »Mandalina« je tek boljim izvođenjem jedanaesteraca sa 5:4 pobijedila »Polet«. Pobjedničkoj ekipi pripao je pehar i 4500 kuna, drugoplasiranoj ekipi pripao je pehar i 2000 kuna, dok je trećeplasiranoj ekipi pripao pehar i 1000 kuna. Za najboljeg igrača turnira proglašen je Omer Mehodžić iz ekipa »Mandaline«, dok je za najboljeg strijelca turnira proglašen igrač 113. brigade Goran Brdar koji je postigao najviše golova tijekom turnira, 8. Sve susrete studio je sudac Parancin iz Šibenika, a pobjednička ekipa »Mandaline« igrala je u sastavu: Ozren Vrcić, Omer Mehodžić, Dragan Protega, Stipe Čatlak, Joško Dunkić, Jadran Radović, Mario Budimir, Ivica i Mario Delton. Rado TRAVCIĆ

Plivači »Šibenika«: zdesna M. Milutin, B. Gović, A. Pražen, N. Živković i treneri S. Juras i I. Dvorščak

prve juniorske medalje na prvenstvima Dalmacije i Hrvatske.

U kategoriji mlađih juniora i kadeta uz Ninu Živković, Anu Pražen i Maju Milutin dobre rezultate postigli su Ante Petrović i Dunko Škugor. »Nina je osvajač dvadesetak medalja na zimskim, odnosno ljetnim prvenstvima i kao mlađi plivačica ima 'jake' rezultate. U toj su ekipi uz Ninu, Anu i Maju, Ivana Svirčić, Josipa Žižić, Sanja Restović, Ivana Pipunić, Katarina Knežević, Marijana Tomić i još nekoliko plivačica mlađih godišta. U muškom dijelu ekipе uz Antu Petrovića i Dunku Škugor tu su Josip Škugor, Luka Lakoš, Nikica Gulin, Duje Sekso i Ivica Sikavica. Ima još nekoliko plivača koji su kasno došli u plivanje, kao Ante Dobrović, ali bi redovitim treningom mogli postići dobre rezultate, rekao nam je pomoći trener prof. Igor Dvorščak.

Prema broju plivača koji su nastupili na prvenstvima u kategoriji kadeta i mlađih kadeta, šibensko plivanje ima dobru budućnost. Već se sada mogu po svojim rezultatima, postignutim u Splitu i Zagrebu, odnosno Dubrovniku i Splitu, naslutiti vrhunski plivači. Nepravedno bi bilo nabrojiti neke, a druge izostaviti, no oni koji obećavaju puno medalja za 3 ili 4 godine su Jure Belamarić i Ana Škrobonja, oboje rođeni 1987. godine.

Svi plivači izniki su iz škole plivanja prirodnom selekcijom stotinjak djece. Krajem kolovoza plivači se vraćaju novim plivačkim kilometrima. Krenut će s radom i nova generacija djece u školi plivanja.

Na kraju, zamolili smo predsjednika

ODBOJKA

Šibenčani u reprezentaciji Hrvatske?

Tijekom ovog tjedna u Zagrebu će se održati test-treninzi u svrhu odabira juniorske reprezentacije Hrvatske u odboci. Na test-treninzima sudjelovat će i trojica Šibenčana. To su Gordan Slavica, Hrvoje Slavica i Nino Vukorepa, sva trojica igrači OK Šibenika. Oni su, zajedno sa svojim trenerom Paskvalom Skelinom, oputovali u Zagreb gdje će pokušati izboriti svoje mjesto među dvanaest najboljih juniora Hrvatske. Kad se vrate iz Zagreba, njih će trojica zajedno sa svojim suigračima započeti pripreme za narednu sezonu. OK »Šibenik« će početkom listopada zaigrati u hrvatskoj II. ligi zajedno s Opatijom, Pazinom, riječkom Ima-Deltom, bibinjskim Goranom te kroatom-slovenskim Mljetom. M.

UKRATKO IZ ŠPORTA

Kadeti na Jadriji

U organizaciji Županijskog košarkaškog saveza Šibenik u povodu 20-godišnjice KS Šibenik na Jadriji će se održati od 14. do 20. kolovoza Dani košarke. Za to vrijeme održat će se turnir mlađih kadeta »Croatie osiguranja« iz Šibenika, Šiboprometa iz Trogira, Zadra i Puntamice iz Zadra, Šibenik-ZM-a, Galeb-Dalmagradnje i škole košarke koju vodi bivši košarkaš »Šibenke« Tomislav Škarica.

»Brodograditelj« u Rovinju

Na drugom turniru prvenstva Druge vaterpolske lige — skupine zapad, vaterpolisti betinskog »Brodograditelja« 6. i 7. kolovoza gostuju u Rovinju gdje se sastaju s vaterpolistima riječkog »Burina« i osječkog »Vodovoda«. U drugom dijelu prvenstva sastaju se s Biogradom i Zadrom. Betinjanči će pokušati i u ovim susretima zadržati vodeću poziciju, a na trećem turniru u Crikvenici sačuvati vodeće pobjedno mjesto koje ih vodi u kvalifikacije za popunu Prve vaterpolske lige.

PRIBLIŽITI ČOVJEKA ČOVJEKU - ZAR JE TO MALO?

Mala, a tako velika u svakodnevnoj komunikaciji čip telefonska kartica TONČIP radi baš to - zblžava ljudi razgovorom. I vama će dobro doći kad god poželite ili ustrebate telefonirati iz javne govornice.

**Kupite svoju
čip karticu
TONČIP
još danas!**

Čip kartice TONČIP prodaju se u svim hrvatskim poštama, a iz javnih govornica s TONČIPOM možete zvati Hrvatsku i svijet u bilo koje vrijeme. TONČIP kartica ima dušu: broji impulse, prati iskorištene i obaveštava vas kada je broj impulsa pri kraju.

**Neka Vam je TONČIP uvijek pri ruci. I kad ste daleko - s njim ste blizu.
I uvijek možete pozvati, pitati, javiti se ili reći "Volim te!"**

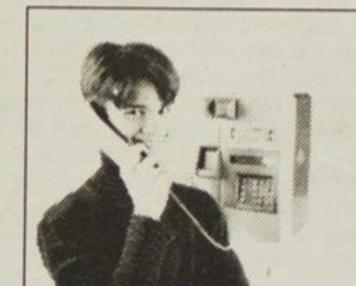
1. Podignite slušalici. Kada čujete zvuk slobodne linije ubacite karticu.

2. Birajte broj koji želite.

3. Obavite razgovor.

4. Objesite slušalici. Izvucite svoju karticu. Hvala!

TONČIP TELEFONSKA KARTICA - ZBLIŽAVA LJUDE

HPT

INFORMATIVNI CENTAR — ŠIBENIK

Na osnovi odluke v.d. ravnatelja »Informativnog centra« Šibenik

raspisuje se

NATJEČAJ

za obavljanje poslova, odnosno radnih zadataka

1. ODGOVORNI UREDNIK RADIJA ŠIBENIKA

UVJETI:

- stupanj stručne spreme VII (VSS) društvenog smjera i 3 godine radnog iskustva na novinarskim poslovima i radnim zadacima.
 - građanin Republike Hrvatske
 - Rok za podnošenje prijava kandidata za zasnivanje radnog odnosa traje 8 dana nakon dana objave u »Šibenskom listu«. Kandidati će biti obaviješteni o rezultatima izbora u roku 15 dana nakon isteka roka za podnošenje prijave na natječaj. Prijave o dokazima o ispunjavanju uvjeta dostavljaju se neposrednom predajom u opće i administrativne poslove ili postom na adresu: »INFORMATIVNI CENTAR« ŠIBENIK, B. Petranovića 3.
- U Šibeniku, 3. kolovoza 1994.

1 Izvršitelj

JADRANSKA BANKA d.d. ŠIBENIK

obavješćuje štediše da će od 1. kolovoza 1994. prema Zakonu o preuzimanju javnog duga po deviznoj štednji građana isplaćivati »staru deviznu štednju« za:

1. popravak srušenih objekata prognanih i povratak prognanih
2. pomoć obiteljima ranjenih i poginulih hrvatskih branitelja
3. socijalno ugroženim osobama

Za svaku isplatu treba potvrda Centra za socijalni rad ili Hrvatske vojske.

Za posebne isplate koje odobrava Kreditni odbor također je potrebno privabiti potvrdu Centra za socijalni rad.

U 90. godini rođenja Hrvatske seljačke stranke obilježavamo i 66 godina mučeničke smrti dr. Stjepana Radića. Sveta misa zadušnica održat će se u ponedjeljak 8. kolovoza 1994. godine u 19 sati i 30 minuta u katedrali sv. Jakova u Šibeniku.

**Hrvatska seljačka stranka,
Županija Šibenska.**

MALI OGLASI

Tel. 35-600

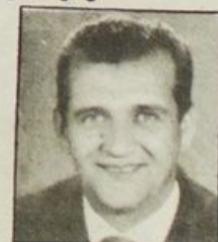
POVOLJNO prodajem motor za betonsku mješalnicu na gorivo, ujedno prodajem 100 komada uložaka-ispuna za betonsku ploču. Javiti se na adresu: Jurčić, Put Vatroslava Lisinskog 41 kod gostionice »Metilde«, pogledati od 16 do 19 sati.

IZNAJMLJUJEM povoljno apartman u Zablaću. Javiti se na telefon 54-007.

POSREDUJEMO kod izrade urbanističkih uvjeta i građevinskih dozvola, za legalizaciju kuća, poslovnih prostora i ostalih projekata. Također prodajemo kuće i stanove na stranom tržištu. Informacije u Esperi, na telefon 34-484, poslije 16 sati.

KUPUJEM vikend kućicu u blizini mora na području Šibenika od Jadrije do Primosten. Javiti se na telefon 23-787.

U SJEĆANJE
Dana 9. VIII. 1994. godine navršavaju se 3 godine od prerane smrti našeg dragog

STJEPANA BAŠIĆA
S ponosom i tugom čuvamo uspomenu na Tebe.
Tvoji Ankica i Tomislav

U SJEĆANJE

Ostali smo zatečeni kada smo u dalekoj Australiji primili tužnu vijest da više nema našeg dragog prijatelja

JANKA GUNDIĆA

Iz Dubravica Sedamnaest godina je obitelj Gundić živjela s nama ovdje u Melbournu. Zato nam je nešvatljivo da je naš Janko otišao iznenada, samozatajno, skromno i mirno kao što je i živio. Iz dalekog Melbourna posljednji pozdrav šalju mu njegovi prijatelji: Stipe Mandušić, Jelica Mandušić, Jure Paić, Šime Jurić, Kate Tomić, Ivica Radaš i svi oni koji su ga poznavali.

»ŠOLIĆ«

PRIVATNO POGREBNO PODUZEĆE

Bože Peričića 3, Šibenik

Kompletne pogrebne usluge (osmrtnice, dokumentacija, glazba)

— širok izbor pogrebne opreme

— sveže vijenci i buketi

Sve na jednom mjestu.

Uz kompletну uslugu besplatan prijevoz na području Županije Šibenske.

Mogućnost kreditiranja kompletne pogrebne usluge na rok od tri mjeseca.

Kad vam je najteže mi vam stojimo na raspolaganju od 0-24 sata.

Telefon: 059/34-508, 36-610 od 7 do 19 sati.

Dežurni telefoni za hitne slučajevi: 059/32-010, 33-079.

Iskrešna sučut!

TELEKOMUNIKACIJSKI CENTAR ŠIBENIK

U novoj zgradi Pošte, Ulica dr. fra Jerolima Miletice nudi

»SIEMENS«

telefonski aparat za samo 182,00 kune

— jamstvo godinu dana

— servis osiguran

— odgoda plaćanja i do 30 dana

Sve informacije na telefon 36-666

ŽUPANODRŽITELJ

Lipo je bilo gledati pisme u Omišu. Pivalo se lipo, zvalo se pristojno i sva srca šta su golubi rano išli leći. Puno lipi riči tako da su drito kroz grudi ulazile u dušu. Teke im je voditelj bez mirisa i okusa, a zato su to nadoknadiili prvin redon u publici. Naša štovana MINISTrica dala je poseban, kako se to kaže, DEKOR. Naša »Jadrija« je lipo zapivala, ali dalo se viditi kako ima bola dok su pivali. Svi smo pomalo tužni, jerbo nam je naš ŽUPAN na bolovanju, a uskoro odlazi u zasluzenu mirovinu kako saznajem iz pouzdanih izvora. Svi me će nedostajati naš Paško. Kako je lipo zna priopovdati, kad bi priča ljudi bi odlezili mirni ili po novom DUHOVNO-OBNOVLJENI. Naša županija, oču reći ovi slobojni dija, sigurno je najmirnija županija u državi. Zna je naš Paško raditi, a kad se sitin kako je lipo zna prisiti vrpcu kad bi se šta otvarelo. Dobro, nije toga bilo puno, rat je, šta se tu može. Pa na dicitjem festivalu kako bi lipo priopovida, dica bi sva od srca pijesku. Zapantite, kad dica u sri lita bez sladoleda pijesku, to znači da tog čovika volu, a kad nekog dica volu onda je to dobar čovik.

Moran kazati da je često iše pješice na posu i sam bi nosila svoju torbu. Da nije rata koliko bi on toga da raditi u županiji, ali šta ćeš, rat je i ne moreš ništa. Tribaju sad izabrati novog ŽUPANODRŽITELJA. Vljest se brzo proširila gradom tako da im je ŠKICE u MESOPROMETU iše smršit situaciju, jerbo se tamo negomila puno problema. Pita san ga šta oni imaju sa Izborom ŽUPANODRŽITELJA. Nije mi jasno zašto je tamo to veliki problem. ŠKICE mi je kaza kako ovi u MESOPROMETU znaju da novog župana daje »ZNA SE« a da su sve to čuli volovi i da su se uzbunili, jerbo znaju kako će neki od njih platići glavom. Reka san ŠKICI da ne tribe dizati prašinu, već se zna da će našeg Paška u DEMOKRATSKOJ proceduri gotovo sigurno nasliditi LIKAR Maričić. Gleda stuke našeg LIKARA Maričića teško je vrlotiti da će stradati i jedan vol, a posli izbora more se dogoditi male zakuska u ZLATNOJ RIBICI, tako da volovi mogu biti mirni. GRIŠPE je odma da primjedbu i kaže da nije lipo da VETERINAR dolazi za prvič čovika u ŽUPANIJI. Naša ŽUPANIJA će postati najveća VETERINARSKA STANICA. Sa jedne strane gledano možda, ali razumno gledano nije ŠKICE u pravu jer je naš Maričić LIKAR ka i svih LIKARI. Neće se on ode baviti stručnim radom, nego će on biti ŽUPANODRŽITELJ i ka takli čovik našu ŽUPANIJU če dovesti u BLAGOSTANJE.

Nazdravlje VAŠ Krešo

OMIŠKI FESTIVAL

KLAPI »JADRIJA« PRVO MJESTO PUBLIKE

KAD SE SITIN STAROG VRILA, KONOBE SA STINON, DI SMO ILI PAŠTICADU, KRIPILI SE VINON... Pjesmom o tim dobrim starijim vremenima, osvojila je šibenska klapa Jadrija publiku, a i žiri na prošlotjednom 28. festivalu dalmatinskih klapa u Omišu. Publiku je pjesmu »NOĆAS ĆEMO ZAPIVATI« nagradila prvim mjestom, dok je prema ocjenama žirija klapa Jadrija zaslužila treće mjesto. Autor je glazbe i aranžmana pobijedničke »NOĆAS ĆEMO ZAPIVATI« Duško Šarac, a tekst je napisao Pero Picukarić. A nakon nagrada na večeri novih skladbi u Omišu, Jadrija tek počinju s pravim poslom. Već krajem kolovoza odlaze na turneju u Španjolsku, uslijedit će potom pripremanje materijala za CD povodom dvadesetogodišnjice postojanja klape...

D. LABOR

KOLOVOZ U PRVIĆ LUCI

Ponovo se, nakon tri ratna ljeta, na otoku Prvić ovog kolovoza slavila Gospa od Andela. U organizaciji Mjesnog odbora i Turističkog društva Prvić Luke, tradicionalna fešta okupila je u kasnim satima prvič i u ranim jutarnjim satima drugoga dana kolovoza, više tisuća mještana i turista. A dolazilo se i brodicama iz Šibenika, Vodica i Zlarina, ili pješice iz susjedne Prvić Šepurine. Nudile su se slane srdele, školjke i vino, sve to uz pjesmu klapa »Lanterna« i završna športska natjecanja. Na turniru u balotama ekipa »Marete« bila je u finalu bolja od »Južnog vjetra«, dok su nakon potezanja konopa slavili »Klokani«, koji su u nekoliko navrata dobro »potegnuli« »Lagane«. Najmladi su se utrkivali u vrećama, a za one malo (i još malo) starije, konačno je proradio disco klub. Zove se »Izgoreni« i nalazi se u zgradi bivšeg bečejskog odmarašta, a na radost mlađih i uz poneki prigovor najbližih susjeda, otvoren je te noći bio do sasvim sitnih sati.

Ovogodišnja turistička sezona u Prvić Luci, prema riječima predsjednika Mjesnog odbora Davora Zafranovića, jednaka je onoj iz 1989. godine, dakle jednoj od najboljih. U Turističkom uredu, koji je ove sezone ponovo stalno otvoren, prijavljeno je u prvim danima kolovoza 220 gostiju, od kojih je oko 200 domaćih. Najviše je po-

VELIKI POVRATAK

sjetitelja iz Slavonske Požege, no ima i onih koji su došli iz Belgije, Švicarske, Italije ili Njemačke. Stvarne su brojke, međutim, po-nešto drukčije. Gotovo je posve sigurno da, kad se uzme u obzir rodbina, prijatelji, ili Prvićani koji inače ne žive na otoku, u mjestu trenutno ima oko 1500 ljudi. Ili čak deset puta više nego u ostalom dijelu godine.

Problema, naravno, ima. I u mjesecima kad su u Prvić Luki samo mještani, a pogotovo, danas. No, u očekivanju konačnog reguliranja formalno — pravnih i finansijskih odnosa na relaciji: mjesto Prvić Luka — općina Vodice, mještani su samoinicativno

učinili ugodnijim život mještana i gostiju. Osposobljen je brod za svakodnevno odvoženje smeća, uređena je riva i javni WC, naplaćuje se boravišna pristojba, organiziraju se i naplaćuju usluge za prihvatanje jahti, koje su se vratile u prvićku uvalu. I sve te poslove rade mlađi, svi mlađi od dvadeset godina!

Planova je puno, tvrdi Davor Zafranović, koliko će biti ostvareno ovisi o novcu, ali i o već spomenutim odnosima s Općinom Vodice. Uglavnom, u planu je prije svega popravak javne rasvjete, jer je otok u večernjim satima doslovce u mraku, pa produbljivanje uvala i stvaranje prostora za još pede-

setak novih vezova, uređenje gospodnice »Dva bunara«, modernizacija istezališta za brodove, popravak rive... S novcem se u Prvić Luki snalaze kojekako. Malo preko »Šibenke« koja u mjestu ima svoj dučan, pa najamninu često zamijenjuju gradevinskim i drugim potrebnim materijalom, malo zahvaljujući darovima imućnijih Prvićana. Puno se radi dobrovoljno, ili s obrtnicima na kredit. Jer, od ove se sezone očekuje dobitak od oko 8 tisuća njemačkih maraka, a i pomoć od Otočkog vijeća što djeluje pri Ministarstvu pomorstva. Optimizma je u Prvićana dovoljno. Kad bi toliko bilo novca i mladosti, i ne samo ljeti!

M. PODRUG

STARE, ALI KORISNO

Stoljetna je tradicija primostenjskog vinogradarstva. Da bi se tu tradiciju nastavilo vinograde valja njegovati. To što nema moderne »makinje« za polijevanje vinograda ovoj staroj Primoštenki ne smeta. Bitno je da služi. Ponosno i zadovoljno nakon što je obavila posao vraća se svojoj kući. Spremit će »makinju« jer trebat će još, a potom poći na odmor. Užeglo je.

K.R.
Snimio: V. POLIĆ